

Bohoslužba 13.02.2022

„Hovor, tvoj služobník počúva“

Vzdych: „O твоjich rozkazoch rozjímam, chcem mať na zreteli tvoje chodníky. V твоjich ustanoveniach mám záľubu, na tvoje slovo nezabúdam.“ **Amen** (Ž 119,15-16)

Pieseň: č. 605,1 – *Slnce spravodlivosti...*

Vzdych: „Kiež sú moje cesty pevne zamerané, aby som zachoval tvoje ustanovenia! Vtedy sa nezahanbím, keď budem brať ohľad na všetky tvoje prikázania.“ **Amen** (Ž 119,5-6)

Suma zák.: „Ako si mladý človek zachová čistotu? Keď sa bude držať tvojho slova. Celým srdcom som ťa hľadal; nedopusť, aby som odbočil od твоjich prikazov! V srdci som si skryl tvoju reč, aby som proti tebe nehrešil. Velebený buď, Hospodin! Nauč ma svoje ustanovenia!“ **Amen** (Ž 119,9-12)

Pieseň: č. 605,2-5 – *Ty svojmu svetlu dal si...*

Vzdych: „Otvor mi oči, aby som videl divy tvojho zákona!“ **Amen** (Ž 119,18)

1Sam 3 – Povolanie Samuela

¹ Mladý Samuel **slúžil Hospodinovi** pod dozorom Eliho. **Slovo Hospodina** bolo v tých časoch **vzácné** a prorocké **videnie zriedkavé**. ² Jedného dňa ležal Eli na svojom mieste. Zrak ho opúšťal, takže už dobre nevidel. ³ Božia lampa ešte svietila a Samuel ležal v Hospodinovom chráme, kde bola Božia archa. ⁴ Tu Hospodin zavola na Samuela. Ten povedal: „**Tu som.**“ ⁵ Zabehol k Elimu a povedal: „Tu som. Volal si ma.“ On však odpovedal: „Nevola som ťa. Choď si ľahnúť.“ Šiel si teda ľahnúť. ⁶ Hospodin znova zavola na Samuela. Ten vstal, zašiel k Elimu a povedal: „**Tu som, lebo si ma volal.**“ Odvetil: „Nevola som ťa, syn môj. Choď si len ľahnúť.“ ⁷ Samuel **ešte Hospodina nepoznal, Hospodinovo slovo mu ešte nebolo zjavené**. ⁸ Hospodin znova, po tretí raz, zavola na Samuela. Ten vstal, šiel k Elimu a povedal mu: „**Tu som, veď si ma volal.**“ **Vtedy Eli pochopil**, že chlapca volal Hospodin. ⁹ Eli povedal Samuelovi: „Choď si ľahnúť, no ak by ťa zase volal, povedz: „**Hovor, Hospodin, tvoj služobník počúva.**““ Samuel nato odišiel a ľahol si na svoje miesto. ¹⁰ Hospodin prišiel, zastal si a zvolal ako predtým: „**Samuel, Samuel.**“ Ten odpovedal: „**Hovor, tvoj služobník počúva.**“ ¹¹ Hospodin povedal Samuelovi: „V Izraeli urobím také niečo, že kto o tom počuje, bude mu znieť v oboch ušiach. ¹² V ten deň dopustím na Eliho všetko, čím som kedy hrozil jeho domu. ¹³ Chcem mu oznámiť, že som pre jeho vinu vyriekol nad jeho domom neodvolateľný rozsudok. Vedel totiž, že jeho synovia si zasluhujú odsúdenie, no on ich nekarhal. ¹⁴ Preto som prisahal Eliho domu, že jeho vinu nebude možné nikdy odstrániť ani obetami, ani darmi.“ ¹⁵ Samuel zostal ležať až do rána. Potom otvoril dvere Hospodinovho domu. **Bál sa však to videnie oznámiť Elimu.** ¹⁶ Eli zavola na Samuela: „Samuel, syn môj!“ Ten odvetil: „Tu som.“ ¹⁷ Eli sa spýtal: „Čo ti povedal? Nič mi, prosím, nezatajuj. Nech ťa Boh prísne potresce, ak by si mi zatajil niečo z toho, čo ti hovoril.“ ¹⁸ Samuel mu teda **vyrozprával všetko, nič mu nezatajil**. Eli povedal: „On je Hospodin. Nech urobí, čo uzná za dobré.“ ¹⁹ **Samuel dorastal, Hospodin bol s ním** a žiadne z jeho slov nezostalo bez účinku. ²⁰ Celý Izrael od Dánu až po Beér-Šebu si uvedomil, že **Samuel bol ustanovený za Hospodinovho proroka**. ²¹ Hospodin sa ďalej zjavoval v **Šile. Tam sa zjavoval Samuelovi vo svojom slove.**

Modlitba:

Otče náš nebeský, ďakujeme, že môžeme predstúpiť pred Tvoju tvár a tešiť sa z Tvojej prítomnosti. Ďakujeme za to, že k nám hovoríš, že pravdou svojho slova a svojou milosťou obživíš nášho ducha a naplníš radosťou. Veď to, že sa zjavuješ nám vo svojom slove, je pre nás uistením o tom, že sme pre Teba dôležití, že si na nás nezanevrel a neotočil si sa nám chrbtom. Napriek tomu, že my sa často tak správame, a nezaslúžime si, aby si sa s nami dal do reči. Vidíme, že aj v dnešnom čase je vzácne Tvoje slovo, čo sa týka jeho počutia a prijatia. Odpusť, že často aj my sa inakšie správame, ako by si to od nás očakával.

S pokáním Ti vyznávame, že nevieme sa vždy s nádejou chýliť k Tebe, že toľko starostí, nečakaných, šokujúcich ťažkých situácií nás oberá o tú pevnú nádej, ktorá by nám dala zotrvať pri Tebe. Odpusť, že tak ľahko strácame dôveru v Teba, sme plní strasti a zúfalstva. O toľko vecí sa strachujeme ohľadom tohto sveta, ale aj života našich milých — pritom vieme, že nie je to v našej moci. Na Teba sa obraciame preto, aby si sa zľutoval nad nami, aby si nás posilňoval svojím slovom a vrátil nám vieru, že u Teba je tá istota, ktorú potrebujeme. Tak prosíme, aby si sa vo svojom slove zjavil nám i teraz, aby si požehnal toto naše stretnutie s Tebou. Vypočuj nás pre Pána Ježiša Krista. *Amen*

Pieseň: č. 322 – *Kto v nádeji sa k Bohu chýli...*

„Hovor, tvoj služobník počúva“- 1Sam 3,10

Milí Bratia a milé Sestry,

Prvou Knihou Samuelovou sa začína nová kapitola v dejinách vyvoleného ľudu. Samotné narodenie Samuela je už výnimočné, veď jeho matka bola dlho bezdetná. Anne sa narodil syn, ako odpoveď na jej modlitbu, keď si vyliala svoju dušu pred Hospodinom v Šílo, kde chodievali ročne uctievať Hospodina. Tak ako sľubovala, **aj priniesla synčeka** do Hospodinovho domu, **aby Jemu slúžil**. Odteraz ho bude vídať raz do roka, keď prídu na obetnú slávnosť. Nepočítajúc ani to, že sa matka akoby vzdáva svojho – vtedy ešte jediného – dieťaťa, by sme mohli povedať, že to nebolo veľmi uspokojivé rozhodnutie. Však vo svätyni slúžil **starý kňaz Eli**, ktorý toho už veľa nevládal, pri ňom **jeho synovia**, tí však boli „*ničomníci, nedbali na Hospodina a k ľudu sa nesprávali podľa kňazského poriadku*“. Boli na pohoršenie ľuďom a svojím správaním „*znevažovali Hospodinove dary*“. Právom sa pýtame, nie je to **nezodpovedné a nebezpečné**, do takého prostredia dať natrvalo chlapčeka, čo má možno tri roky? (Dobre, že vtedy ešte nefungovala „sociálka“).

Avšak mali by sme sa pozrieť na tento fakt aj **z opačnej strany**. Totiž, že akú vieru a dôveru musela mať Anna v Hospodinovi, že **napriek** týmto pochybným pomerom Mu svoje dieťa zverila. Pretože ona ho nevenovala ani Elimu, ani jeho synom, ale **Hospodinovi** – a to je obrovský rozdiel. Bolo by pre ňu práve toto veľkým pokušením a výhovorkou, ak by sa kvôli týmto pomerom rozhodla nesplniť svoj sľub. Tento **zásadný rozdiel** musíme mať na zreteli, aby sme dokázali ceniť tie

správy, ktoré o Samuelovom pobyte vo svätyni hovoria o tom, že „*Elkana odišiel domov do Rámy, chlapec však **posluhoval** Hospodinovi pod dozorom kňaza Eliho... Samuel **konal službu** pred Hospodinom. Chlapec bol opásaný ľanovým efódom... Mladý Samuel však **vyrastal** pri Hospodinovi... Mladý Samuel však rástol a bol obľúbený u Hospodina aj u ľudí.“ Až napokon čítame v dnes počutej kapitole, že „*mladý Samuel **slúžil** Hospodinovi pod dozorom Eliho. **Slovo Hospodina bolo v tých časoch vzácne a prorocké videnie zriedkavé**“.**

Bratia a Sestry, preto musíme uznať, že právom nás, dnešných rodičov **Anna zahanbuje**, lebo my sa stále trasieme a strachujeme o naše deti, vnúčatá, i keď sme ich samozrejme vložili do Božích rúk, ale predsa **neprežívame takú dôveru k Nemu**, že On je dostačujúco mocný ich ochrániť a zachovať. A ešte jednu myšlienku chcem k tomu povedať. Bol istý významný lekár, veriaci človek (ešte za socializmu), ktorý mal vo svojej ambulancii tabuľu na stene s týmto textom: „*Chorého uzdraviť a dieťa vychovať vie len Boh*“. Nie je to na nás, ako si to myslíme, i keď máme svoju zodpovednosť. Ale či máme dôveru?

Čo z toho môžeme pochopiť? Anna nemusela prehodnotiť svoj sľub, pretože **napriek** týmto okolnostiam **Hospodin sa o Samuela postaral**, ochránil ho tak, že nič z toho zlého nemalo vplyv na jeho dušu. **Rástol** – samozrejme aj telesne, ale jednoznačne sa tu zdôrazňuje ten **duchovný vývin**, podľa ktorého si ho Hospodin stále viacej vychovával a uspôboval k tej službe, pre ktorú si ho vyvolil. Pretože – a aj to si uvedomme – Samuelovo **prorocké vyvolenie sa nezačína tam**, že matka ho venovala Hospodinovi (ako keby ho bola ona určila za proroka), **ale oveľa skôr**, podľa Jeho plánu – už tam, keď bola bezdetná – že ju Hospodin pripravoval k tomu, aby ho čakala a priviedla na svet ako Jemu zasväteného.

Bratia Sestry, dnešný príbeh o mladom Samuelovi nám dobre vyzdvihuje **jeho dospievanie vo viere a vo vzťahu s Hospodinom**. Od malička Mu slúži, ale čítame, že „*Samuel ešte Hospodina nepoznal, Hospodinovo slovo mu ešte nebolo zjavené*“. To sa nedá osvojiť učením, tréningom, **jedine poznaním Jeho samého**, tak že On sa mu zjaví, On ho osloví. **On sa zjavuje vo svojom slove**. Práve to sa stalo v tú noc, keď Hospodin volal Samuela, ale on si myslel vždy, že je to Eli, lebo Hospodinov hlas ešte nepoznal, **nebol s Ním v živom kontakte**. Pridajme, že pravdepodobne **ani Eli**, veď „*Slovo Hospodina bolo v tých časoch vzácne*“, a to preto, lebo mu trvalo, až mu došlo, že prečo sa chapec toľko budí a uteká k nemu.

Avšak sú tu **dva** pozoruhodné momenty. Ten **prvý**, že trikrát sa prebudí Samuel, že ho niekto volá, trikrát ide pohotovo k Elimu, vlastne ho zobudí falošným poplachom. Ale všimnime si: **ani jeden z nich** nie je nervózny, netrpezlivý, podráždený, ale tak ako ide Samuel s plnou úctou, tak pekne a otcovsky s ním jedná aj Eli. Aký dobrý vzťah bol medzi nimi. A ten **druhý**, že keď Elimu konečne dôjde, že čo sa to tu vlastne deje, tak **vie dobre poradiť Samuelovi**, ako má najbližšie zareagovať. „*Hovor, Hospodin, tvoj služobník počúva*“. Je to lekcia na celý život. Nielen preto, že vedie k pokore a poslušnosti, ale v Samuelovom prípade zvlášť aj

preto, lebo **ako prorok**, bude Hospodinov služobník, ktorý musí počúvať Jeho slovo, aby mohol správne odovzdávať ľudu všetky Jeho odkazy.

A tak vidíme, aké je Samuelovo **prvé stretnutie** s Hospodinom resp. s Ním v Jeho slove. **Začína sa to oslovením**. Pokračuje **odpoveďou**: *hovor, tvoj služobník počúva*. A v tej odpovedi je skutočne správny prístup služobníka: **dáva sa k dispozícii** svojmu Pánovi.

Bratia a Sestry, dnes sa venujme tejto vete: „*hovor, tvoj služobník počúva*“. Do akej miery sa vieme s ňou stotožniť? Veď aj nás Pán Boh oslovuje. Iste, nie tak, ako to bolo v tej dobe, ale **prichádza k nám vo svojom slove**. V slove, ktoré čítame z Písma, ktoré počúvame, ako jeho výklad, alebo ktoré pochopíme vo svojej duši, keď nám to Duch svätý priblíži; niekedy sa stane jeho slovom pre nás niečo, čo vidíme, prežívame počujeme a zrazu to dáva zmysel, ktorý nám otvára nový priestor... Proste to oslovenie môže **prichádzať rôzne**, ale je **vždy osobné a zrozumiteľné**. Otázkou pre nás je, **ako** na to oslovenie **reagujeme**, pustíme si ho k srdcu, záleží nám na tom, aby sme si všetko objasnili? A či máme tú otvorenosť, ochotu či pohotovosť, s akou aj mladý Samuel pristupoval k tomu faktu, že ho niekto oslovuje.

„*Hovor, tvoj služobník počúva*“. Kiežby nám takto záležalo na Jeho slove. Veď koľko si len tak pustíme poza ucho, akoby sme nepočuli, nevenujeme pozornosť, nechce sa nám... O Samuelovi je v ďalších napísané, že „*dorastal, Hospodin bol s ním a žiadne z jeho slov nezostalo bez úžitku*“. On si vážil Božie slovo, **záležalo mu na každom slove**, aj v tomto zmysle mu bolo vzácne, nielen preto, že vtedy bolo zriedkavé. Dbal na to, aby neprišiel o žiadne slovo, ktorým ho Boh osloví. My sme v lepšej situácii, lebo Slovo máme aj v ruke, v čitateľnej podobe – ale či si túto možnosť vieme ceniť? Bojím sa, že nie je to tak...

Preto je dobré sa dnes pozastaviť pri tomto verši, aby sme sa aj my naučili – a to nielen povedať naspamäť, ale hlavne v duchu týchto slov - pristupovať k stretnutiam s Hospodinom v Jeho slove. Aby sme sa naučili byť otvorení, vnímaví, aby nám Jeho slovo spôsobovalo takú radosť, že by sme po ňom stále viacej túžili. A kiežby by sme vedeli k tomu viesť aj generáciu po nás. Aspoň na modlitbách vytrvalo prosme za to, aby naši mladí, naše deti a vnúčatá boli bohato oslovovaní a okúsili hojnosť slova Božieho. Lebo On sa zjavuje vo svojom slove a našou úlohou je pohotovosť: *Hovor, tvoj služobník počúva. Amen*

Modlitba:

Hospodine, Bože náš, chválime Ťa za Annu, ktorá ako matka je nám príkladom, ako vedela nekompromisne splniť svoj sľub a zveriť ti svoje dieťa; položiť do Tvojich rúk život, vzrast, dospelosť i službu, vlastne celý život svojho vymodleného synčeka. Odpusť nám, že takú dôveru nemáme, ba naopak: potajomky sa aj tešíme, ak môžeme nájsť nejakú výhovorku, ktorá sa nám hodí, aby sme vzali späť svoje sľuby či odhodlania.

Ďakujeme za pohotovú ochotu, ktorú prejavoval Samuel už ako malé dieťa - tak nás zahanbuje ich vzťah s Elim. Veď medzi nami, ktorých spája láska, je napriek tomu toľko netrpezlivosti, chýba nám pochopenie, tolerancia a ochota byť k službe jeden druhému. A podobne nemáme ochotu ani voči Tebe. Prosíme, nech je pre nás dnes lekciami modlitba „*hovor, tvoj služobník počúva*“. Nech sa ju naučíme a aplikujeme. Nech ju naučíme naším deťom, aby sme ich viedli k pozornosti a otvorenosti ku Tvojmu slovu. Pomôž nám v tom.

Prosíme Ťa za mier vo svete, len Ty môžeš zasiahnuť tam, kde ľudia si nedajú povedať. Prosíme za mier a pokoj v našich rodinách, v spoločnosti. Prosíme za nemocných, v zariadeniach či doma, za ich opatrovateľov, rodinných príslušníkov, za vdovy a siroty, za opustených, sklamaných, duchovne hluchých a slepých ľudí - aby si sa zjavil v Tvojom slove tým, čo Ťa poznajú, ale aj tým, ktorí ešte Tvoj hlas nepočuli. Daj, nech Ťa medzi nimi reprezentujeme vierohodným životom. Tvoj pokoj nech zostáva s nami. Pre Tvoju milosť prosíme, vypočuj nás. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...

Pieseň: č. 563 – *Hľad' na mňa Ježišu...*